

Μάθε τέχνη... πού ξέρεις;

Του συνθέτη Τάσου Στυλιανού

Δεν συνηθίζω να μιλώ συχνά δια μέσω της «γλώσσας». Ως επί το πλείστον εκφράζω όσα έχω να πω με το λόγο του ήχου και της μουσικής.

Αυτήν τη δεδομένη στιγμή, όμως, αντιλαμβάνομαι πως έχω χρέος να συνάξω κάποια λόγια για να εκφράσω τη βουή των συναισθημάτων μου αλλά, πιστεύω, και των συνανθρώπων μου.

Αυτή η αμεσότητα, να εκφράσω δια της γλώσσας αυτά που αισθάνομαι, με συνωστίζει, αφού ένα από τα υψίστης σημασίας αγαθά για τον άνθρωπο, η δικαιοσύνη, έχει «καπιταλιστικοποιηθεί» και χυδαίως καταπλακωθεί από τους δήθεν ειδήμονες της «καλής» ζωής.

Αυτοί οι ευεργέτες -δότες οργάνων-, με τους «ευγενικούς» χαρακτήρες ποσότητας, και με τις ακαταμάχητες ψαλτικές τους ικανότητες, λαλούν και τραγουδούν παντού και ασταμάτητα -από τα καφενεία μέχρι και τις εκκλησίες. Είναι δε γνωστό πως κάποιοι ακολουθούν σόλο καριέρα αλλά φαίνεται ότι οι πλείστοι διαθέτουν και δικά τους σχήματα -με συγκινούν ιδιαίτερα τα χορωδιακά σχήματα με τα εξάισια ισοκρατήματα, και ως ειδικός σας συμβουλεύω να τα ακούσετε με ιδιαίτερη κατάνυξη.

Πολλοί, κατηγορούν Αυτούς για λόγια άνευ φιλοσοφίας, ή, και για λόγους χωρίς ποιητικό περιεχόμενο και πάθος. Άλλοι πιο τρελοί, τους υποσκάπτουν, αλλά και κάποτε τους κοροϊδεύουν πως πολλές φορές παραφωνούν -ακόμα και σε απλές μελωδίες όπως εμβατήρια και εθνικούς ύμνους. Με λίγα λόγια, Αυτοί -δηλαδή οι ευεργέτες και το σινάφι τους- σύμφωνα με τις κατηγορίες: ή κωφοί θά πρέπει να είναι, ή άνευ ηχητικής εκπαιδύσεως, ή εντελώς αμαθείς. Σωστά;

Μερικοί άλλοι, πιο ψαγμένοι, λένε πως, Αυτοί, εκτός από ευεργέτες, δότες οργάνων, ψάλτες και τα τοιαύτα, εξειδικεύονται στο να διαχειρίζονται και να διανέμουν κάποιου είδους χαρτιά, που φαινομενικά αξίζουν κάτι. Αυτό το «κάτι», λένε, δεν το γνωρίζει κανείς διότι, Αυτοί, το κρατούν μυστικό. Φαίνεται πως θα πρέπει να είναι εντολή από ψηλά, πολύ ψηλά! Πολλοί μάλιστα λένε πως, Αυτοί, έχουν διαμορφώσει και πολλά κτίρια, περίπου κάτι σαν ιδρύματα, τα οποία στεγάζουν πάρα πολλούς, έτσι ώστε να τους διδάσκουν πώς φτιάχνονται ή συντηρούνται αυτά τα, υψηλής σημασίας κι αξίας, χαρτιά. Μάλιστα, λένε ότι, μόλις οι διδασκόμενοι εκπληρώσουν τη θητεία τους, τους προσφέρεται, ως ένδειξη εμπιστοσύνης, ένα εξίσου υψηλής σημασίας κομμάτι χαρτιού που αποδεικνύει, λένε, την ικανότητά τους στη διαχείριση αυτού του -ξεχωριστών αξιών- χαρτιού.

Όσον αφορά στις μυστικιστικές σκιές περί της αξίας του περιβόητου αυτού χαρτιού, δεν ξέρω ακριβώς τι να πω διότι μου είναι αδύνατο να διακρίνω, απ' εδώ που βρίσκομαι, τι γίνεται εκεί ψηλά. Αυτό που λογικά θα έλεγα είναι πως, όντως, οτιδήποτε εύθραυστο ή ευάλωτο θα πρέπει να τυγχάνει ιδιαίτερης μεταχείρισης και προσοχής. Το χαρτί για παράδειγμα, αν δεν το διαφυλάξουμε με προσοχή, μπορεί πολύ εύκολα να σχιστεί ή να καταστεί ευάλωτο σε ακραίες καιρικές συνθήκες και να καταστραφεί. Τέτοιες εκδοχές, νομίζω, θα ήσαν σίγουρα μεγάλη απώλεια για ένα τόσο σημαντικό είδος χαρτιού. Άρα, η εκπαίδευση ειδικών στα διάφορα ιδρύματα συγκεντρώσεως πάνω σε θέματα χαρτογνωσίας, κατά την γνώμη μου, καταστείται άκρως αναγκαία! Σωστά;

Όσον αφορά στις πρώτες κατηγορίες προς Αυτούς, περί ελλείψεως ποιητικού λόγου και παραφωνιών... εκπλήσσομαι! Φυσικά, εκπλήσσομαι αν και εφόσον οι κατηγορίες ευσταθούν, διότι σύμφωνα με τους ειδικούς, θα έπρεπε να δηλώνω ικανοποιημένος με τα ηχητικά αποτελέσματα των χορωδών... Αυτών. Σωστά;

Μα, γιατί τα λέω αυτά; Μήπως πολυλογώ; Μήπως είναι άγνωστα τα αυτονόητα; Μήπως, για παράδειγμα, ένας εθνικός ύμνος δεν εμπεριέχει φιλοσοφικό λόγο, ποίηση, μουσική, ήχο; Μήπως, όντως, Αυτοί, κουφάθηκαν και δεν ακούνε το λόγο, την ποίηση και προπάντων τη μουσική; Όλα αυτά μαζί μήπως δεν είναι ΕΝΑΣ ήχος; Μα, μήπως δεν ξέρουν τι είναι... ήχος; Αγαπητοί μου φίλοι, ως «ειδικός», κι αν όντως ευσταθούν οι κατηγορίες προς εσάς, νιώθω υποχρέωση να σας βοηθήσω. Είναι πολύ απλό: το μόνο που χρειάζεται να κάνετε είναι να ψάξετε στο διαδίκτυο... www.ήχος.κ.λ.π.com... και ιδού η απάντηση!

Αφού, λοιπόν, πληροφορηθήκατε στο www.ήχος.κ.λ.π.com, και γνωρίζετε πλέον τι εστί ήχος, σας παρακαλώ να ακούσετε ξανά τον εθνικό ύμνο, διότι είμαι σίγουρος πως τώρα θα μπορείτε να ακούσετε ξεκάθαρα τα πάντα και προπαντός δεν θα παραφωνείτε. Σωστά;

Τώρα, με την ηχώ-γνώση που έχουμε αποκτήσει, είμαστε σίγουροι και έτοιμοι για το επόμενο βήμα, που δεν είναι άλλο από τη δημιουργία ενός δικού μας ύμνου! Και γιατί, μόνο, ενός; Θα συνθέσουμε πολλούς: έναν για την πόλη μας, έναν για το χωριό μας, για τους φίλους, τους συγγενείς, τον πρόεδρο, τους βουλευτές. Όλους, ακόμα κι έναν για το διαδίκτυο, κι αν βρούμε ώρα... θα συνθέσουμε κι έναν, τουλάχιστον μεγαλειώδη, για τον εαυτό μας. Άλλωστε, μετά από τόση προσφορά θα άξιζε και σε μας ένας ύμνος. Σωστά;

Φυσικά, το πιο ηθικό και δίκαιο, θα ήταν ένας μεγαλοπρεπής ύμνος αφιερωμένος στο ξεχωριστό και άξιο αυτό χαρτί και στους τόσους ιδρυματοποιημένους συμπολίτες μας που αφιέρωσαν τη ζωή τους στην εκπαίδευση της συντήρησης και διατήρησης αυτού του εξευγενισμένου είδους χαρτιού.

Πού ξέρεις; Μπορεί κάποια μέρα να αποτυπωθεί, αυτός ο μεγαλοπρεπής ύμνος, σε ΕΝΑ απ' αυτά τα ξεχωριστά χαρτιά, που με τη σειρά του να γίνει η πρώτη χάρτινη σημαία στην ιστορία και ο ύμνος αυτός... ένας Νέος Εθνικός Ύμνος. Σωστά;